

به مناسبت آغاز سال ۱۳۹۹

« جهش تولید »

حضرت آیت الله خامنه ای در پیام نوروزی خود سال 1399 تاکید کردند : مشکلات اقتصادی قطعا تمام خواهد شد و این تحریم هاپی که کرده اند به نفع ما تمام خواهد شد.

حضرت آیت الله خامنه ای رهبر انقلاب اسلامی در پیامی به مناسبت آغاز سال 1399، سال جدید را سال «جهش تولید» نام گذاری کردند.

متن پیام رهبر انقلاب اسلامی به شرح زیر است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یا مقلب القلوب و الابصار، یا مدبر اللیل و النهار، یا محوّل الحول و الاحوال، حوّل حالنا الی احسن الحال.

نوروز امسال ما مصادف است با روز شهادت حضرت موسی بن جعفر (سلام الله علیه)؛ لذا مناسب است بخشی از صلوات مخصوص آن بزرگوار را در آغاز سخن عرض کنیم: **اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُوسٰی بْنِ جَعْفَرٍ وَصِيِّ الْاَبْرَارِ وَ اِمَامِ الْاَخِيَارِ وَ عِيْتَةِ الْاَنْوَارِ ... خَلِيْفِ السَّجْدَةِ الطَّوْبَلَةِ وَ الدُّمُوْعِ الْعَزِيْرَةِ وَ الْمُنَاجَاةِ الْكَثِيْرَةِ؛ (1) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلِيْهِ وَ اِبْنَائِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمُعْصُوْمِيْنَ وَ رَحْمَةً اللّٰهُ وَ بَرَكَاتِهِ.**

تبریک عرض میکنم عید سعید مبعث را و عید نوروز پُرطراوت را به همه ی ملت عزیز ایران؛ بخصوص به خانواده های معظم و معزز شهیدان و به جانبازان و خانواده های صبور و زحمتکش آنها و به جهادگران عرصه ی سلامت که در این چند هفته خوش درخشیدند و به همه ی خدمتگزاران سخت کوشی که در شرایط دشوار، گوشه ای از کار را بر عهده گرفتند و با اخلاص و علاقه مندی و انگیزه در فضای شهر، در فضای روستا، در فضای جاده، در فضای مرز، و در جای جای کشور مشغول خدمت هستند؛ به همه ی آنها تبریک عرض میکنم؛ عیدتان مبارک . و به روح مطهر امام بزرگوار و ارواح طیّبه ی شهیدان درود میفرستم.

لازم میدانم تسلیت و تبریکی هم عرض بکنم به خانواده های شهدای سال 98؛ چه شهدای دفاع از حرم، چه

شهدای مرزها و در رأس آنها شهید عزیز و بزرگوار ما، شهید سردار سلیمانی و همراهانش، و شهید ابومهدی مهندس و همراهانش و همچنین شهدای حادثه دته ی کرمان، و شهدای حادثه ی هواپیما و شهدای سلامت، [یعنی] این کسانی که در راه خدمت به بیماران به درجه ی رفیع مرگ در راه خدا و شهادت در راه خدا رسیده اند؛ به همه ی خانواده هایشان، هم تسلیت عرض میکنیم، هم عید را و مقامات فرزندان شان را تبریک میگوییم. و معتقدیم که همه ی این حوادث ان شاء الله به نفع ملت ایران تمام خواهد شد که حالا عرض میکنیم.

سال 98 برای ملت ایران یک سال پرتلاطم بود؛ سالی بود که با سیل آغاز شد، با کرونا تمام شد. در طول سال هم حوادث گوناگونی برای کشور و برای برخی از مردم کشور پیش آمد؛ حوادثی از قبیل زلزله، تحریمها و امثال اینها. اوج این حوادث عبارت بود از جنایت تروریستی آمریکا و شهادت سردار نامدار ایران و اسلام، شهید سلیمانی. در طول سال گرفتاری های مردم هم کم نبود؛ سال به این شکل گذشت؛ بنابراین سال سختی بود. لکن نکته ی مهم این است که در کنار سختی ها، سربلندی هایی هم در این سال وجود داشت که بعضی از آنها هم بی سابقه بود و ملت ایران به معنای واقعی کلمه درخشید.

در سیل اوّل سال، سیل مردم مؤمن و باهمت، به سمت استانهای سیل زده و شهرها و روستاهای سیل زده روانه شدند برای کمک به مردم. مردم عزیز ما -از پیر و جوان- مناظر زیبایی خلق کردند و رفتند به سمت مناطق سیل زده، خانه ها را که پُر از گل ولای بود شستند، خالی کردند، اثاث و فرش و زندگی را برای آن مردم شستند و سختی سیل را تخفیف دادند برای مردم.

در حادثه ی شهادت بزرگ شهید عزیز ما، مردم یک حرکت عظیمی را انجام دادند؛ حضور ده ها میلیونی خودشان را به رخ دنیا کشیدند. آن اجتماعی که در تهران تشکیل شد و اجتماعاتی که در قم، در اهواز، در اصفهان، در مشهد، در تبریز، در کرمان تشکیل شد، اجتماعاتی بود که به طور معمول در هیچ نقطه ای از دنیا به این حجم و با این شدت و با این انگیزه انسان مشاهده نمیکند؛ در تاریخ ما هم بی نظیر بود. حضور مردمی و هیجان عمومی و اینکه مردم نشان بدهند به چه چیزهایی دلبسته هستند، خیلی مهم بود برای آبروی کشور و برای عزت ملت ایران.

در قضیه ی این بیماری اخیر، [یعنی] کرونا، فداکاری ها به قدری چشمگیر بود که افرادی را که در خارج از این کشور هم هستند به تحسین وادار کرد؛ در درجه ی اوّل مجموعه های درمانی؛ پزشکان، پرستاران، بهیاران، مدیران، کارکنان حول و حوش بیمارستان ها. در کنار اینها مجموعه های مردمی داوطلب، دانشجویان، طلاب، بسیجی ها و عناصر گوناگون که رفتند در خدمت درمان و پرستاری از این بیماران فرار گرفتند، به یاری درمان کنندگان رفتند؛ همه ی اینها مایه ی عزت و آبرو است. مجموعه های پشتیبانی، کسانی که کارخانه های خودشان را، حتی بعضی خان های خودشان را در اختیار تولید وسایل و امکانات مورد نیاز مثل دستکش یا فرض کنید که ماسک و از این قبیل برای بیماران یا برای عامه ی مردم، آحاد مردم قرار دادند. مجموعه های خدماتی، مثل آن کسانی که رفتند درون خیابانها برای ضد عفونی کردن خیابان یا حتی نقاطی که مردم به آنها مراجعه میکنند. یا مجموعه هایی مثل جوانهایی که تصمیم گرفتند به افراد مسن کمک کنند، در خانه های آنها بروند، خریدهای آنها را انجام بدهند. یا آنهایی که اجناسی را تهیه کردند، مجانی به مردم دادند؛ دستکش مجانی، ماسک مجانی. بعضی به کسبه ی مشکل دار کمک کردند؛

اجاره نگرفتند، طلبکاری های خودشان را به تأخیر انداختند و از این قبیل خدماتی که انجام گرفت . اینها آن زیبایی‌هایی است که در خلال حوادث سخت خودش را نشان میدهد؛ ملت ایران، فضایل خودش را در این مجموعه ها، در این کارهایی که من به اندکی از آنها اشاره کردم، نشان داد . من قلباً و صمیمانه از همه ی آن کسانی که اشاره کردم و نام بردم تشکر میکنم و مژده میدهم که پاداش الهی در انتظار آنها است؛ چه پاداش دنیوی و چه پاداش اخروی.

خب، این یک آزمون دشوار بود . آزمونهای سال 98، آزمونهای دشواری بود اما غلبه ی بردشواری‌ها و عبور از دشواری‌ها با روحیه، این خود موجب قدرتمند شدن یک ملت است . یک ملت با راحت طلبی و رفاه جویی محض نخواهد [توانست] به جایی برسد؛ مواجهه‌ی با مشکلات و حفظ روحیه ی خود در مقابله ی با مشکلات و غلبه ی بر مشکلات - که ان شاءالله این غلبه را ملت اکنون کرده است و بعد از این هم خواهد کرد- است که به ملتها اقتدار و اعتبار میدهد.

یک نکته‌ی دیگر هم البته در این حوادث هست - چه حوادث طبیعی مثل سیل و زلزله و امثال اینها، چه حوادث دست‌ساز بیگانه‌ها مثل تحریم و امثال اینها- که انسان را متوجه ضعفهای خودش می کند؛ چه ضعفهای طبیعی خودمان، که انسان بداند جای مغرور شدن نیست، ما همه ضعیف هستیم، آسیب پذیر هستیم، و چه ضعفهایی که در مواجهه‌ی با حوادث، انسان به طور قهری دچار آن ضعفها میشود. ضعفهای خودمان را بشناسیم؛ انسان از غرور و از غفلت خارج بشود، متوجه خدا بشود، از خدا کمک بخواهد. *خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَىٰ غَيْرِكَ وَ حَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَ ضَاعَ الْمُلِمُونَ إِلَّا بِكَ؛ (2)* این از دعاهای ماه رجب است. فقط به در خانه‌ی خدا باید رفت؛ در خانه ی «دیگری» برویم، ناامید برمیگردیم؛ دست به طرف «دیگری» غیر از خدا دراز کنیم، دستمان تهی برخواهد گشت . همه ی ابزارهای عالم وسایل الهی هستند، او مسبب الاسباب است؛ با این اسباب باید کار کنیم، از این اسباب استفاده کنیم، اما نتیجه و اثر را از خدای متعال بخواهیم. این هم یک نکته.

و اما سال 99، که در حال شروع شدن است. اولاً از خدای متعال می‌خواهیم که این سال را سال پیروزی های بزرگ قرار بدهد و به حضرت بقیةالله (ارواحنا فداه) که ناخدای این کشتی او است، عرض میکنیم که کشور خودش را به ساحل نجات برساند، مردم مؤمن ایران را حمایت کند، کمک کند . به ملت ایران هم عرض میکنم همان طور که در طول این سالهای متمادی - نه فقط سال 98- با حوادث گوناگون شجاعانه برخورد کردند، با روحیه برخورد کردند، بعد از این هم با روحیه و با امید برخورد کنند با همه ی حوادث، و مطمئن باشند که تلخی ها خواهد گذشت، و «إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا»، (3) قطعاً یسر در انتظار ملت ایران است؛ در این تردیدی نیست . اینکه حالا بعضی تصور کنند که در فلان نقطه ی از تشکیلات کشور کم کاری میشود، این را هم بنده تأیید نمیکنم . ما از نزدیک شاهد هستیم، می‌بینیم؛ همه مشغولند، همه مشغول کار و تلاشند، هر کس به قدر خودش؛ مجموعه های علمی و تحقیقی یک جور، فعالان اجتماعی یک جور، مسئولان دولتی و قضائی یک جور، و ان شاءالله خداوند متعال به همه ی این تلاشها هم برکت خواهد داد و ملت را از این گذرگاه، با عافیت و با سربلندی ان شاءالله عبور خواهد داد.

و اما شعار سال. سال 98 را ما به عنوان سال «رونق تولید» معرفی کردیم و من به ملت عزیز ایران عرض میکنم از

این شعار استقبال شد، در عمل؛ حالا در آغاز کار، صاحب نظران استقبال کردند، گفتند تولید نقطه ی اصلی است اما در عمل هم استقبال شد. طبق گزارشهای موثقی که در اختیار بنده هست، تولید کشور حرکتی پیدا کرد؛ بر خی از کارخانه‌هایی که راکد شده بودند و تعطیل شده بودند، به کار برگشتند؛ بعضی که زیر ظرفیت کار میکردند، ظرفیت خوبی پیدا کردند؛ شرکتهای دانش بنیان وارد میدان شدند؛ دستگاه های مختلف تلاش کردند و کار کردند، تولید حرکتی پیدا کرد، یک کاری انجام گرفت. مسئله ی پژوهش - که سرچشمه ی تولید، پژوهش و تحقیق است- در کشور به طور جدی در این سال انجام گرفت که ما نمونه هایش را دیدیم. خب، این کارها شده است در کشور، این جور نیست که کار نشده باشد، لکن آنچه من میخواهم بگویم این است که این کاری که تا حالا شده شاید حتی یک دهم آن چیزی که برای کشور احتیاج است نباشد. البته من «یک دهم» را از روی آمار دقیق نمیگویم، بلکه حدس میزنم «یک دهم»؛ یعنی شاید واقعاً ده برابر این، کار باید انجام بگیرد؛ چه کار تحقیقی، چه کار تولیدی، چه کارهای گوناگون از همین قبیل، تا رونق تولید در زندگی مردم اثر خودش را نشان بدهد. در سال 98 تولید تکان خورد، حرکت کرد و راه افتاد تا یک حدودی، لکن اثری در زندگی مردم از آن محسوس نشد. ما بایستی تولید را به جایی برسانیم که در زندگی مردم اثر بگذارد. البته مسائل اقتصادی کشور مسائل متعددی است - مسئله ی اصلاحات بانکی، اصلاحات گمرکی، اصلاحات مالیاتی، بهبود فضای کسب و کار و از این قبیل- لکن نقش تولید یک نقش یگانه و بی همتایی است. اگر ما بتوانیم تولید را راه بیندازیم و با توجه به بازار وسیع خود کشور در داخل - اگر چه که تولید به فروش و به بازارهای خارجی احتیاج دارد، اما ما هم ضمن اینکه میتوانیم با بازارهای خارجی ارتباط داشته باشیم، عمده ی بازار فروش ما داخل کشور است با این جمعیت هشتاد میلیونی- اگر بشود تولید را ان شاء الله حرکت بدهیم و پیش ببریم، مشکلات اقتصادی قطعاً تمام خواهد شد و این تحریمهایی که کرده اند به نفع ما تمام خواهد شد؛ تا الان البته ضررهایی داشته لکن سودهایی هم در کنارش وجود داشته؛ یعنی ما را وادار کرده به اینکه به فکر امکانات خودمان باشیم، به فکر تهیه ی لوازم زندگی و نیازهای کشور از طریق امکانات داخلی باشیم، که این برای ما خیلی مغتنم است و همین ان شاء الله ادامه پیدا خواهد کرد. پس بنابراین، ما باز به تولید نیاز داریم.

سال گذشته گفتیم «رونق تولید»، امسال بنده عرض میکنم «جهش تولید»؛ امسال سال جهش تولید است. این شد شعار امسال؛ کسانی که دست اندرکار هستند جوری عمل کنند که تولید ان شاء الله جهش پیدا کند و یک تغییر محسوسی در زندگی مردم ان شاء الله به وجود بیاورد. البته این احتیاج به برنامه ریزی دارد؛ سازمان برنامه به نحوی، مجلس شورا و مرکز تحقیقاتش به نحوی، قوه ی قضائیه به نحوی - قوه ی قضائیه هم نقش دارد- مجموعه های دانش بنیان به نحوی. مجموعه های جوان و مبتکر بحمد الله در کشور زیادند و بنده در طول امسال - سال 98- و سال قبل، با تعدادی از اینها نشست های بسیار خوب و مفیدی داشتم، آنها را از نزدیک دیدم، حرفهایشان را از نزدیک شنفتم؛ جوانهای علاقه مند به کار و پای کار و پرامید و پرنیرو و پُرانگیزه و پُر استعداد و ابتکار. اینها بحمد الله هستند؛ اینها باید همه در برنامه ریزی ها شرکت کنند و این کار با برنامه ریزی ان شاء الله پیش برود.

امیدواریم که سال بر همه ی شما مبارک باشد و عید سعید مبعث بر همه ی شما مبارک باشد و ان شاء الله مشمول توجّهات الهی قرار بگیرید و ملت ایران به طور روز افزون به توجّهات و توسلّات و معنویات خود بیفزاید.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته